

Septynios valandos, sujudinusios Lietuvos, Latvijos ir Estijos vyriausybes. Dešimtys tūkstančių žmonių Laisvės aikštėje Rygoje klausėsi JAV prezidento B. Clinton'o kalbos. Pasirašytos bendradarbiavimo sutartys. Didesnių vilčių teikiantis bendras baltiečių žvilgsnis į Vakarus.

Baltijos valstybių vadovų susitikimas su JAV-bių prezidentu B. Clinton'u Rygoje laikomas istoriniu įvykiu jau vien dėl to, kad nepriklausomybę atgavusios Latvijos Laisvės aikštėje milžiniškai žmonių miniai kalbėjo prezidentas to krašto, kuris baltiečiams visada atrodė esantis jų reikalų gynėju ir kuriame ne vienas persekiojimų laikotarpiu yra radęs savo antrąją tėvynę.

JAV prezidento sutikimas

Eltos pranešimu, 1994 m. liepos 6 d. Rygoje įvyko Latvijos, Lietuvos ir Estijos prezidentų Guntio Ulmanio, Algirdo Brazausko ir Lenarto Merio susitikimas su JAV prezidentu Bill'u Clinton'u. Ten dalyvavę šios žinių agentūros korespondentai A. Mankevičius ir G. Marcinkevičius aprašo prez. B. Clinton'o sutikimą Rygos orauostyje.

JAV karinių pajėgų lėktuvas atskraidino B. Clintoną ir jo žmoną Hillary. Juos pasitiko Latvijos prez. Guntis Ulmanis. Nuskambėjus JAV ir Latvijos himnams, apžiūrėjus garbės sargybos rikiuotę, Latvijos prezidentas sveičią supažindino su oficialiais asmenimis. Estijos ir Lietuvos prezidentai – su savo delegacijomis. Lietuvos delegaciją sudarė užsienio reikalų ministeris Povilas Gylys, ambasadoriai Alfonsas Eidintas, Algirdas Žvirėnas ir Justas Paleckis; Andrius Meškauskas, Nerijus Maliukevičius bei kiti.

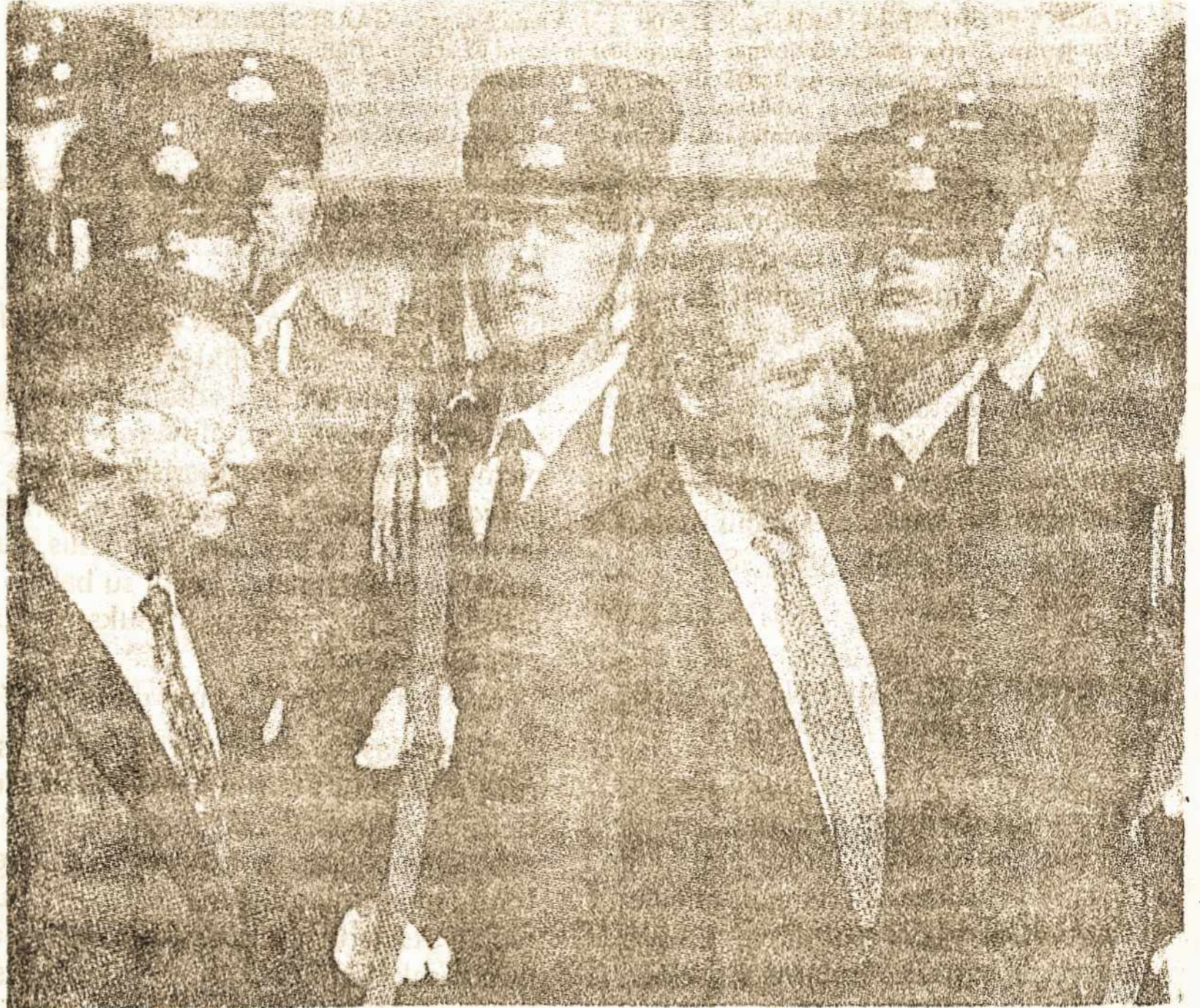
Problemos, principai, sutartys

Prieš posėdį visų keturių valstybių prezidentai dalyvavo ceremonijose prie Nepriklausomybės paminklo.

Apie dvi valandas trukusiame pasitarime Lietuvos prezidentas A. Brazauskas kalbėjo apie ekonomikos problemas, investicijas ir energetikos pramonę. Latvijos G. Ulmanis ir Estijos L. Meri kėlė kraštų saugumo klausimus, pabrėždami būtiną Rusijos kariuomenės išvedimo reikalą.

Po iškilmingų pietų visų keturių prezidentų surengtoje spaudos konferencijoje JAV prez. B. Clinton'as pareiškė,

KETURI PREZIDENTAI RYGOJE

BILL CLINTON, Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas, 1994 m. liepos 6 d. iškilmingai sutiktas Rygos orauostyje, eina palei latvių garbės sargybą. Šalia jo Latvijos respublikos prezidentas GUNTIS ULMANIS.

kad šiame susitikime parengti principai, įgalinantys tikslesnį bendradarbiavimą su Vakarais. Tačiau daugiausia kalbėta apie Rusijos kariuomenės išvedimą iš Estijos ir Latvijos. Svarstant gynybos klausimus, Clinton'as pasidžiaugė, kad Baltijos valstybės pirmos prisijungė prie NATO programos "Bendradarbiavimas taikos labui" ir pareiškė, kad "paskyrėme lėšų Baltijos taikdariaus batalionui sukurti". Clinton'as taipgi pastebėjo, kad Baltijos kraštai pasiekę didelę pažangą ekonomikos srityje. Dėl kariuomenės išvedimo savo nuomonę išsakęs B. Jelcinui. B. Clinton'as mano, kad turi būti griežtai laikomasi išvedimo tvarkaraščio, o rusakalbiams turi būti suteiktos vienodos teisės, nerišant betgi šio klausimo su kariuomenės išvedimu.

Po spaudos konferencijos JAV, Lietuvos, Latvijos ir Estijos užsienio reikalų žinybų vadovai W. Christopher, P. Gylys, J. Luikas ir V. Birkavs pasirašė tris dvišales sutartis dėl bendradarbiavimo mokslo ir technologijų srityje.

Rygos pilyje įvyko pusvlandį trukusios derybos tarp JAV prezidento ir Latvijos ministerio pirmininko V. Bir-

kavs'o. Pasirašyta dvišalė bendradarbiavimo sutartis.

Tolerancija būtina

"The Toronto Sun" 1994 m. liepos 7 d. laidoje rašo, kad JAV prezidentas B. Clinton'as Rygoje buvo džiaugsmingai sutiktas. Stovėdamas prieš 30000 baltiečių minią Laisvės aikštėje pirmas JAV prezidentas Baltijos kraštuose pareiškė, kad "mes kartu su jumis džiaugsimės, kai paskutiniai svetimos kariuomenės daliniai paliks jūsų gimtuosius kraštus". Bet kartu ir įspėjo, kad Latvijos, Estijos ir Lietuvos gyventojai būtų tolerantiški rusams, gyvenantiems šalia jų.

Septynios valandos B. Clinton'o viešnagės Rygoje buvo pirmas sustojimas lankant savaitę trukusią kitus keturis Europos kraštus.

Daugiau vilčių

Kai kurie šio įvykio stebėtojai aiškina, kad prez. B. Clinton'o viešnagė Rygoje nesanti tiek istorinė, kiek propagandinė – "būsiu pirmuoju JAV prezidentu, atsilankančiu Baltijos kraštuose" ir dar aiškiau: "mano viešnagės svar-

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio, 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje: R\$. 5,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$. 8,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą: R\$. 0,35
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$. 0,25
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus: 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: R\$. 7,00

biausias momentas bus mano kalba viešame susibūrimė" – Vakarų žiniasklaida, kaip ir galima buvo laukti, daugiau dėmesio skyrė Varšuvai, kur Clinton'as taipgi lankėsi. Kaip tten bebūtų, JAV prezidento stabtelėjimas Baltijos Kraštuose nėra bereikšmis. Į nelengvą tų kraštų nepriklausomybių riedėjimą įjungiam bent jau stipresnių vilčių realiam poslinkiui į Vakarų. Snk.

Kazys Baronas

AMERIKOS PREZIDENTAS APIE BALTIJOS VALSTYBES

Trumpa buvo B. Clinton'o viešnagė Latvijos sostinėje, tačiau ji gan plačiai nuskambėjo Vokietijos žiniasklaidoje. Jau išvakarėse vokiečių televizija parodė judrią Rygos gatvę. Laisvės paminklą, supažindindama žiūrovus su Latvijos ir Estijos siekiu – paskutinių rusų karių pasitraukimu iš tų valstybių. Vokietis pasakė, kad Lietuva tos problemos neturi. Komentatorius taip pat pareiškė, kad JAV prezidentas numato apsvastyti politinius ir ūkinius klausimus. Mat pasitarime dalyvaus Baltijos valstybių prezidentai.

Didelis susidomėjimas

Liepos mėn. 6 d. dienos žiniose televizija parodė B. Clinton'ą prie Laisvės paminklo. Komentatorius pasakė, kad jo kalbos klausosi 30 tūkst. žmonių, laikydami rankose JAV vėliavėles. Vakarų žiniose jo viešnagė buvo kiek sutrumpinta, persikeliant jau į Varšuvą.

Tačiau didžioji Vokietijos spauda liepos mėn. 7 d. pirmus puslapius paskyrė Rygai spausdindama daug B. Clinton'o kalbos ištraukų. Jau pirmuose sakiniuose specialūs korespondentai rašė, kad JAV prezidentui Baltijos valstybių laisvė turi labai didelę reikš-

mę. Jo pasitarimai su Latvijos, Estijos ir Lietuvos prezidentais lieté rusų kariuomenės pasitraukimą iš tų valstybių, praplétimą ekonominių ryšių. "Negali būti kalbos" – rašė vokiečiai – "kad svarbiu įvykiu Vašingtonui bei Baltijos valstybėms buvo simbolinė reikšmė – pirmas JAV prezidento apsilankymas laisvoje Baltijos žemėje. Džiaugsmingai latviai sutiko jo pasakytus žodžius, kad amerikiečiai džiaugsis kartu su baltiečiais, kai iš jų žemių pasitrauks paskutiniai rusų daliniai".

Problemy Jungimas

Deja, Maskva pasitraukimą jungia su rusų mažumos ateitim ir jos gyvenimu Baltijos valstybėse. B. Clinton'as tą problemą palietė liepos mėn. 5 d. telefoniniame pasikalbėjime su B. Jelcinu, tačiau atskirdamas karių pasitraukimą nuo rusakalbių klausimo. Atskirai rusų klausimą B. Clinton'as aiškino su G. Ulmaniu ir L. Meri, taip pat pripažindamas 10 mil. dol. paramą Baltijos taikos batalionui. Toliau vokiečiai rašė, kad Baltijos klausimą B. Clinton'as dar kartą iškels Neapolyje septynių ekonomiskai stipriausių pasaulio valstybių konferencijoje, kurioje dalyvaus ir B. Jelcinas.

Pasisakymai spaudoje

Įdomūs buvo platūs vokiečių spaudos komentarai. Dauguma dienraščių B. Clinton'o viešnagę Rygoje jungia su Varšuva, nes dar tą pačią dieną jis ten nuskrido. Vokiečiai primena lenkų sukilimus. Molotovo-Ribbentropo sutartį, kuri palietė ir Baltijos valstybes. Nenuostabu, kad lenkai, lietuviai, latviai ir estai šiandien ieško užnugario Vakaruose. Nenuostabu tų tautų JAV užs. reikalų viceministerio pa-

sakyti žodžiai, kad JAV nepasirašys jokių sutarčių su Rusija, aplenkdamas Vidurio ir Rytų Europos valstybes. Vis dėlto Rusija pripažįsta sienas su Baltijos valstybėm tarptautinėm sienom

B. Jelcinas pažadėjo B. Clinton'ui rusų dalinius atitraukti, kai tik bus įplietinta rusiška mažuma. Tuos B. Jelcino žodžius patys baltiečiai daugelį kartų girdėjo. Tačiau, nežiūrint B. Clinton'o gražių pasakytų žodžių Rygoje, įtempimas tarp Baltijos valstybių ir Kremliaus toliau tęsiasi.

Bet B. Clinton'o žodžiai – atskirti karių atitraukimą nuo mažumų klausimo demonstratyviai pastatė JAV prezidentą baltiečių pusėje. Be to, jo atvykimas teikė didelę moralinę paramą Baltijos valstybėms, o kietos linijos atstovams Maskvoje – pavojaus ženklą.

Paleistas iš kalinimo

Lietuvių kilmės inž. Helmutas Šimkus, nuteistas Irano teismo mirties bausme už šnipinėjimą Irakui, po ketverių metų kalinimo, liepos mėn. 3 d. Vokietijos vyriausybės pastangomis buvo išleistas į laisvę. Liepos mėn. 6 d. H. Šimkus (vokiečiai rašo Szimkus) vokiečių televizijoje atsakinėjo į daugelį jam pateiktų klausimų. Pasirodo, kad H. Šimkus gyveno Rytų Vokietijoje, tačiau pajutęs karštas pėdas 1953 m. pabėgo į Vakarų Vokietiją, nes Honeckerio slaptoji tarnyba susekė jo šnipinėjimo Vakarams pėdsakus. Lietuvių kilmės inžinierius pasikalbėjime paneigė bet kokį šnipinėjimo darbą (jis pranešdavo Bagdadui Irano šaunamų raketų taikinius), kalėjime pergyvenęs labai sunkias dienas. Pasirodo, kad Irano saugumo jis buvo ir kankinamas. Kalėjime jis sukūrė naują atradimą. Kokį – inžinierius nepasakė, tačiau netrukus naujovę žada užpatentuoti.

Streikai palietė siuntas

Vokietijos pašto ir siuntinių skirstytojų streikai (tai viename, tai kitame mieste) kuriam laikui nutraukė ryšį su JAV ir Kanados lietuviškais laikraščiais, asmenine korespondencija. Ypatingai jie paliesdavo Frankfurtą, nes į šį orauostį iš užjūrio lėktuvai atskraidindavo kiekvieną dieną šimtus tūkstančių laišku, laikraščių, siuntinių.

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças
Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão
Vicente Vitor Banys Ltda.
Rua Coelho Barrados, 104 – V. Prudente
Fone: 215-80.32 Res: 274-1886

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽŪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins visus metus

Gyvenimas Lietuvoje iš arti

Lankytojo įspūdžiai, patirti besilankant savo Tėvynėje ir betvarkant įvairius reikalus įstaigose. Yra daug gražių, įspūdingų dalykų, bet dar daugiau – taisytinų

Pirmas įspūdis nuvykus Lietuvon malonus: nebėra rusiškų užrašų, nebėra baimės, nebereikia kalboje saugotis, visi vaikšto laisvi. Tačiau, susitikus su gyventojais ir pasikalbėjus, paaiškėjo, kad daugelis yra valstybės ir jos vyriausybės nuskriausti.

Ekonomija

Nuvertinimas pinigų 10,000% labai nuskriaudė visus, bet ypač neturtinguosius ir senelius. Praktiškai iš jų buvo atimtos visos gyvenimo santaupos. Pavyzdžiui, viena moterėlė turėjo 7,000 rublių santaupų ir laikė savo laidotuvėms. (Už 7,000 rublių buvo galima net automobilį įsigyti). Po pakeitimo į litus, dabar ji turi 70 litų, o paprastas karstas kainuoja 110 litų. Giminės nedrįsta jai sakyti, kad neturinti pinigų net karstui...

Prieš įvedant litus valdžia supirkinėjo iš ūkininkų gyvulius ir javus, užtikrindama, kad įvedant litus jie nenukentėsia (mat valstybė ūkininkams atsilygina tikrai po kelių mėnesių ar net po metų!). Tačiau visi tuo metu pardavusieji gavo nuvertintus litus...

Ūkininkams iš viso yra sunku, nes tas valdžios atsilyginimas ūkininkams tik už kelių mėnesių palieka juos be pinigų, kuriais galėtų įsigyti sėklų arba gyvuliams pašaro se-

kantiems metams. Kai gauna pinigų, jau būna per vėlu sėjimui ar sodinimui. Produktai iš užsienio kartais yra pigesni negu vietiniai. Matyt, kiti kraštai Lietuvos valstybės nesugebėjimu tvarkytis pasinaudoja ir parduoda savo atliekamas prekes už bet kokią kainą, kad tik nereikėtų tų prekių nemokamai išmesti. Lietuvos valdžia turėtų tokias prekes taip apmuitinti, kad gyventojams apsimokėtų pirkti vietinius gaminius.

Darbas

Jaunesniųjų tarpe nėra ryžto darbu, ir atlyginimai jų į darbą netraukia. Jie dar gyvena pagal seną tvarką: nesvarbu kiek dirbsi, vistiek turi tą patį gauti. Kur kas "geriau" vogti ar ką kita daryti ir gauti pinigų be jokio darbo... Žinoma, žmonės iš praeities įpratę vogti, nes visi vogė iš valstybės. Pati valdžia tai žinojo, nes ir patys valdininkai vogė. Valdžia visada pramatydavo, kad tam tikras nuošimtis turto dings. Dabar, be jokio moralinio auklėjimo laisvėje atsidūręs jaunimas ir toliau nesivaržo vogti, nors dabar vagia nebe iš valstybės, bet vieni iš kitų.

Susidarė mafijos grupės, kurios reikalauja iš verslininkų "draudos" mokesčių, kad jie toliau galėtų savo verslu užsi-

imti. Kartais net kelios grupės reikalauja mokesčio iš to paties verslininko. JAV-se ir Kanadoje mafija turi savo teritorijas ir viena grupė su kita pešasi dėl teritorijos. Lietuvoje mafijos grupės tarp savęs nesipeša, bet visos nori mokesčių iš tų pačių verslininkų.

Policija mafijos nesutvarko, nes dauguma policininkų jau yra buvę milicininkais anksčiau santvarkoje ir dažniausiai mafijon įsivėlę, arba bijo su mafija prasidėti. Jie dažniausiai važinėja po keturis automobilyje.

Daugelis jaunesniųjų, kurie nevagia ir nedirba mafijai, spekuliuoja: vežioja daiktus iš vieno krašto į kitą, parduodami už aukštesnę kainą. Tai irgi nieku neprisideda prie Lietuvos ekonomijos, nes jie nieko nepagamina, o kiek iš spekuliacijos uždirba – menkniekis.

Įmonės neturi pakankamai užsakymų, todėl dirba tik 3-4 dienas per savaitę. Daugelis įmonių ir kitokių darbo vienetų laiko daugiau darbininkų, negu reikia. Tai vis sovietinės santvarkos atgyvenos. Štai tų atgyvenų pavyzdžiai: 1. Trys vyrai dažo vienerias duris: vienas su šepetuku dažo, antras laiko butelį su terpentinu, o trečias duoda nurodymus... 2. Kiekvienam viešbučio aukšte tebėra budėtojai, kurių ne-

KALBĖK LIETUVIŠKAI!
CURSO LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA F:635.975

bereikia, nes pasibaigę sekimo laikai. 3. Prie statybos dirbantis darbininkas atvyksta į darbą valanda vėliau ir išvyksta valanda anksčiau, nes tiek laiko jam trunka į darbą atvykti ir parvykti namo. 4. Prie statybos šeši vyrai pila betoną: trys apačioje supila indan košę, o kiti trys iš to indo viršuje lieja formon. Kanadoje tą darbą atliktų du vyrai ir daug greičiau. Be to, ir pats statybos darbas atliekamas prastai (pvz. plytų sudėjimas yra pasibaisėtinas).

Įstatymai

Lietuvoje yra įstatymų, kurie priveda prie "Catch 22". Tai pavadinimas amerikiečio Joseph Heller romano, kuriame jis aprašo amerikiečio kareivio bandymą išvengti karo fronto. Jam nurodoma galimybėje pasirašyti pareiškimą, jog esąs psichiškai nesveikas. Tačiau dilema: ir nesirašymas tokio pareiškimo yra ženklas, kad jisai psichiškai sveikas, ir pasirašymas reiškia, kad jis psichiškai sveikas tik labai gudrus ir nori fronto kovų išvengti.

Panašiai su Lietuvos įstatymais. Pavyzdžiui, Lietuvoje buvo išleistas įstatymas, kad užsienyje gyvenantys lietuviai, kurie nori atgauti savo nuosavybę, turi skubiai paduoti pareiškimus iki tam tikros datos. Vėliau buvo išleistas įstatymas, kad norint atgauti nuosavybę, reikia atstatyti Lietuvos pilietybę. Dabar, kai abu šie reikalavimai išpildyti, valdžios žmonės aiškina, kad negali gražinti nuosavybės, nes prašymas atgauti nuosavybę įteiktas anksčiau nei pilietybės atstatymo prašymas... Iš kitos pusės, jei asmuo būtų laukęs pilietybės atstatymo, nebūtų spėjęs paduoti pareiškimo nuosavybei atgauti iki nustatytos datos. Be to, net ir šią nenugalimą kliūtį nugalėjus, dar dvi nenugalimos

kliūtys prieš akis. Pirmoji – įsiregistravimas gyventojų. Neįmanoma įsiregistruoti apylinkės valdžioje gyventojų, jei neturi išsiregistravimo dokumento iš Kanadoje gyventosios vietovės. Bet Kanadoje ir kitose laisvose šalyse tokio registravimosi ir išsiregistravimo nėra! O neturint tokio išsiregistravimo dokumento, apylinkės valdžia Lietuvoje gyventojų neregistruoja. Antroji kliūtis – slaptieji sąrašai, kuriuose surašyti tie Lietuvos piliečiai, kuriems negalima gražinti nuosavybės. (Atrodo, kad tai yra visi atstačiusieji Lietuvos pilietybę išeiviai).

Valdžia

Valdžia veikia pagal sovietinę tvarką. Visi piliečiai, prieš persikeldami iš vienos vietovės į kitą, turi išsiregistruoti iš senosios gyvenvietės ir įsiregistruoti naujoje. Tai aiški sovietinė žmonių sekimo atgyvena. Valdiškose įstaigose neįmanoma nueiti į atitinkamą raštinę pasiaiškinti. Daugiaaukščio pastato pirmame aukšte stovi kareiviai-policininkai, kurie nurodo, jog reikia telefonu susirišti su norima raštine, o tada tos raštinės tarnautojas nusileis į pirmo aukšto prieškambarį ir trumpai atsakys į kelis klausimus. Taigi, neįmanoma atsisėst ir ilgiau pasikalbėt rūpimais klausimais. Be to, valdžios įstaigos nekoordinuojamos. Viena nežino, ką daro kita. Todėl tuo pačiu reikalu kreipiantis tri-

jose skirtingose įstaigose bus ir trys skirtingi atsakymai.

Taipgi valdžia ir nepersistengia. Per televiziją buvo valdžios atstovai paklausti, kodėl negali sustabdyti nusikaltimų. Aukšta prokuratūros atstovė pradėjo aiškinti, kad kol nebus suremontuoti jų pastatai ir įrengtos prabangios teismo salės bei raštinės su kompiuteriais (kaina apie 80 milijonų litų!), tai negalės geriau tvarkytis... Kitas valdžios atstovas pripažino, jog turint pinigų, net ir dabar galima išsipirkti iš kalėjimo ir kalėjime sėdėti nereikia. Mafija tai žino ir laisvai gyvena, nes mafijai pinigų netrūksta.

Lietuvos pilietybė

Yra dvi rūšys Lietuvos pilietybės: viena – gyvenantiems Lietuvoje, o kita – gyvenantiems Lietuvos piliečiams užsienyje. Pavyzdžiui, Lietuvoje gyvenantis pilietis gali važiuoti Latvijon su pasu be vizos, o užsienyje gyvenančiam reikia ir vizos. Taip pat investavimo Lietuvoje atžvilgiu užsienyje gyvenantiems Lietuvos piliečiams nustatytas investavimo minimumas, o krašte gyvenantiems jokie minimumo nėra. Kanadoje visi piliečiai turi tas pačias teises visais atžvilgiais, ir jų gyvenama vieta jokio skirtumo nesudaro.

(bus daugiau)

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA: išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

DAUG DAUG DAINELIŲ

Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – Graži V. Verikailio ir "AIDO" interpretacija

GEGUŽINĖ – Tradicinės subatvakurio dainos ir šokiai

DU GAIDELIAI – Dainelės vaikams su iliustruota knyguote

KIŠKI PIŠKI – Vaikų dainelės - sutartinė

A. ŠABANIAUSKAS – dainuoja pramoginę šokių muziką

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Inácio, 671 – Vila Zelina – Fone: 63.59.75

PAVASARIO ŠVENTĖ

Šį rašinį iš Lietuvos kun. Juozui Šeševičiui atsiuntė 15 metų jaunuolis su ekančia dedikacija:

Mele Juozai,

šį kūrinį skiriu juma, telydi jus laimė Dievo malonė.

Aurelijus

Buvo pavasario vakaras. Leidosi saulė. Šė medžiai. Tyliai, tyliai, lyg apdainuotami praėjusią dieną. Paukščiai tilo jų akyse ruošdamiesi nakties poilsiui.

Pavasario naktis — stebuklinga naktis. Pavasario naktį atsitinka tūkstančiai gantos stebuklų. Būna taip tylu, kad girdėti, kaip danguje žybcioja žvaigždės, kaip šviesūs vilties debesys plaukia dangumi. O šviesus pavasario mėnulis apšvičia nudžiugusią žemę.

Pavasaris — tai atgimimas ir viltis.

Sodo takeliu krypavo sena, sulinkusi sodininkė. Diena buvo sunki.. Juk reikėjo paglostyti, nuraminti, kiekvieną medelį, kiekvieną krūmelį, gėlelę ar žolelę. Reikėjo pašnibždėti kiekvienam bent po vieną švelnų žodį, kiekvienam duoti vandens, apdangstyti nuo kaitrios saulės. Tik tuomet augalai žino, kad yra mylimi ir, kad čia jų niekas neskriaus.

Sodininkė apžvelgė savo sodą. Apžvelgė su pasididžiavimu. Tai juk jos kūrinys. Tai jos darbo ir meilės vaisius. Kiekvienas augalėlis čia išdygsta iš jos meilės ir auga supamas švelnių jos spindulių. Sodininkė nesigailėjo savo įdėto triūso. Ji žinojo, kad šis sodas — puikiau-

sias atpildas, koks tik begali būti. Jis tai jos džiaugsmas, vienintelis daiktas, kuriam ji atiduoda visą savo švelnumą. Ji dar kartą pažvelgė į kuplias medžių viršūnes, kuriuose blizgėjo vakaro rasa, ir jos akyse suspindo ašaros.

— Vaikeli mano, — tarė švelniai.

Ir tik vienas dalykas nedžiugino jos širdies šiame sode. Tai buvo krūmas. Jis buvo didžiulis ir išsikerojęs. Jo šakos tingiai lingavo vėjyje. Tačiau per visą savo netrumpą gyvenimą jis nenudžiugino niekieno savo žiedais. Jis nė karto nežydėjo.

— Kodėl, na kodėl tu nežydi? — klausė jį sodininkė, — ar tau neužtenka vandens, saulės, meilės? Tu augi, kerbji, tačiau tai tik lapai. O kur gi žiedai? Prašau tavęs, padovanok šį pavasarį man nors vieną žiedą.

“Argi žmonės nesupranta, kas tai yra žiedas medžiui ar krūmui, — galvojo krūmas, — ką jis reiškia jam. Juk tai meilė, tai yra skausmas, tai yra stebuklas. Iš kietų sumedėjusių šakų išdygsta švelnus, gležnas žiedelis. Kiekvienas žiedas — tai trupinėlis meilės ir tai dalelė medžio gyvybės. Ar aš būčiau išaugęs toks didelis ir stiprus, jei kiekvieną pavasarį būčiau švaistęs savo gyvybės syvus? Ne, aš nežydėsiu niekuomet”.

Į sodą atejo visagalė naktis.

Netikėtai prie krūmo kažkas prisilietė. Tai senos obels pirštai glostė jo vainiką.

— Kvailuti, — tarė ji, — kaip tu nesupranti, kad kiekvienas žiedas — tai ne tik skausmas, tai beribė laimė. Kai pražysi, tu suprasi tai.

— Aš nenoriu žydėti, noriu būti toks pat stiprus kaip ir dabar.

— Visuomet atsimink: ne tai yra gera, kas malonu tau, bet tai, kas malonu kitiems. Negali įsivaizduoti kokį džiaugsmą, kokią laimę aš patirdavau, kai imdavau žydėti, kai ant mano šakų nokdavo raudoni obuoliai. Juk jie tai mano vaikai, tai mano syvai. Tu taip pat jausies, kai matysi savo žiedus, kai įkvėpsi jų aromata. Tu norėsi šokti, suktiis dūkti. Ir tai bus tavo pavasario šokis.

— Tačiau, juk žiedai nubyrės...

— Ir nuklos visų kelią. O tu žydėsi, žydėsi kitais metais, dar kitais ir dar ir dar... Šiame pasaulyje nieko nėra amžino. Vieni išeina, kiti ateina. Štai jau dvejetas metų, kaip kaupiu jėgas sužydėjimui. Ir tai bus paskutinis mano sužydėjimas, ir paskui aš išeisiu. Išeisiu paskui savo nubirusius žiedus. O tu, tu pražysi žydėjimo šventę.

— Ačiū tau, — tarė krūmas, — ačiū.

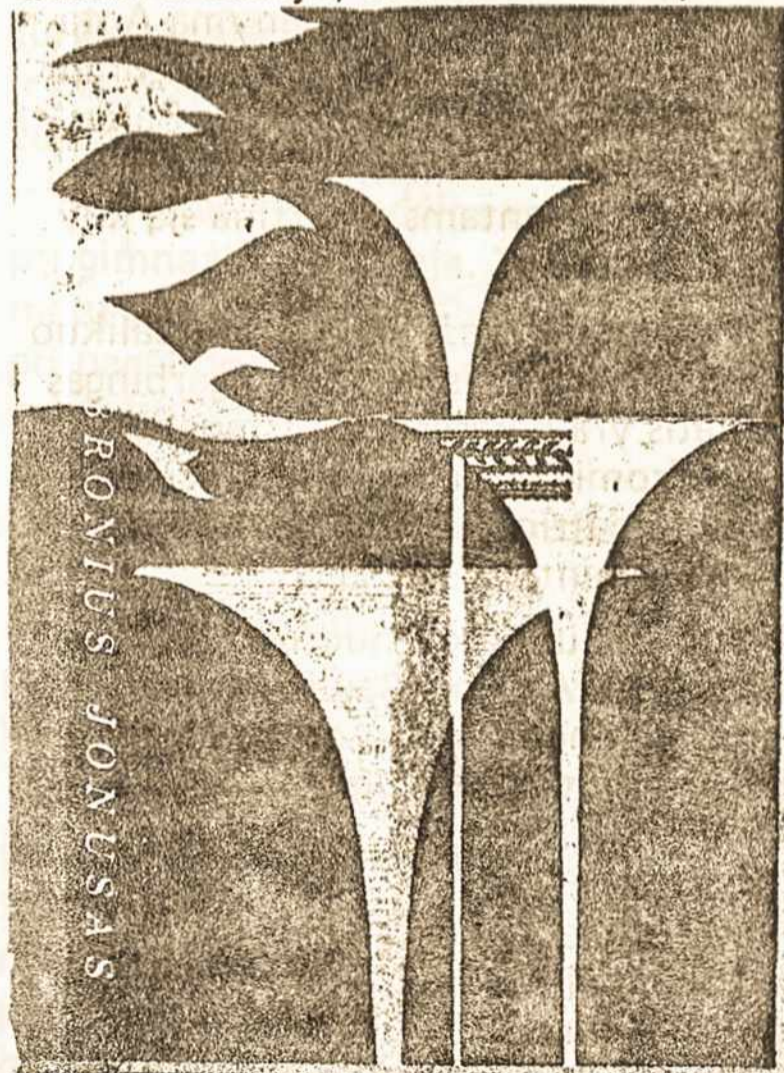
Ir jis įsiklausė į pavasario nakties tylią.

Ryto saulė nušvietė du baltus medžius. Jie abu buvo taip pasidabinę žiedais, kad nesimatė nei vienos tamsios vietelės. Abu jie šoko pavasario šoki.

Augalų pasaulyje medžiai gauna vandens tik tada, kai pirmą kartą pražysta. Jazminas pražydo ir dabar jautė nuostabų džiaugsmą. Tas džiaugsmas jį sukoko šokio sukūryje.

O svarbiausia, jazminas žinojo, kad šoks dar daug kartų.

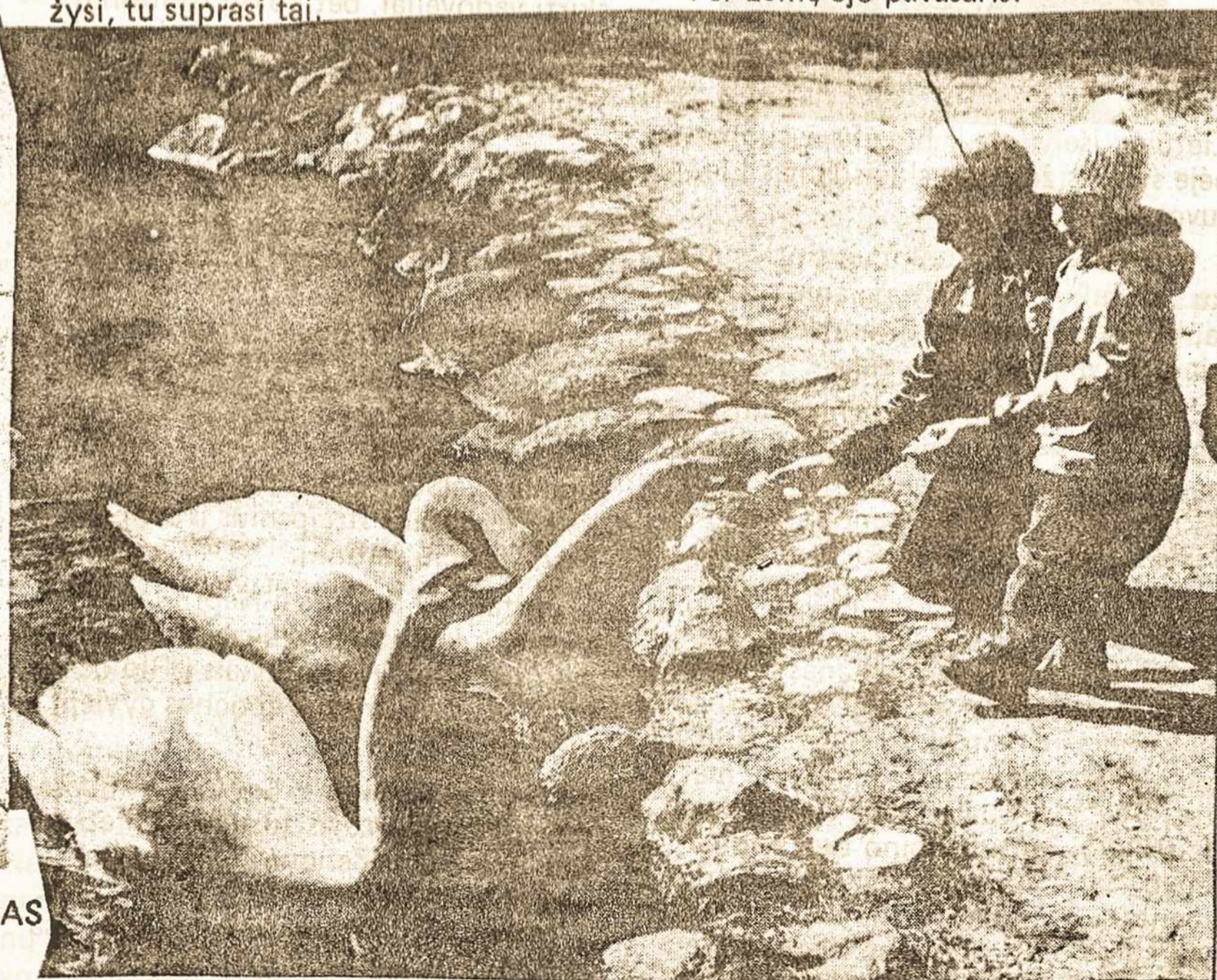
Per žemęėjo pavasaris.

GAUDŽIA TRIMITAI
DVYLIIKA LIETUVIŠKŲ MARŠŲ

STUTTGART'O PUČIAMŲJŲ ORKESTRAS
DIRIGUOJA BRONIS JONUŠAS

Juoatelė gaunama V. Zelinio parapijoje

Lietuvoje gulbės dažnai glaudžiasi prie žmonių

Ndotr. D. Meliūno

MŪSŲ MIRUSIEJI

Rio, 18 liepos 1994

Gerbiamas "Mūsų Lietuvos"
Redaktoriumi

Su liūdesiu pranešu Antano Gaulios mirtį. Velionis buvo gimęs Lietuvoje, atvažiavo į Braziliją su šeima dar mažas, gyveno Catete. Palaidotas "Jardim da Saudade" kapinėse.

Buvo advokatas, prekybininkas, pramonininkas ABAL – Associação dos Amigos da Lituânia steigėjas, didelis lietuvis patriotas ir Brazilijos mylėtojas, knygų leidėjas išverstų iš lietuvių į portugalų kalbą. Buvo skiriamas Lietuvos garbės konsulu Rio de Janeiro. Neteko užimti tos garbingos vietos. Vėžio ligos paimtas buvo Dievo pašauktas. Paliko nuliudime žmoną, dukterį, du sūnus, anūkus ir brolius. Mūsų kolonijoje paliko didelę neužpildomą spragą.

Tegul ilsisi ramybėje.

Vladas Vyčas

UŽGESO DAR VIENAS ŠVYTURYS

Lietuvių išeivijoje ir brazilų visuomenėje šviesos ženklais skleisdamas Lietuvos vardą.

Sunku kalbėti, sunku vertinti, sunku susitarkyti su neišvengiama situacija, bet lieka noras tarti ramiai ir taikiai atsisveikinimo "sudiev".

Antanas Gaulia nuo pirmos mūsų pažinties 1947 metais Rio de Janeiro paliko tikrai šviesų taką lyg meteoru iškilęs mūsų tautos negandos metu, ypač išeivijoje sunkiai pritampanti prie naujo kontinento taip skirtingo su Europa.

Kai susipažinome, Antanas buvo 23 m. amžiaus jaunuolis. Šviesiaplaukis, linksmų, mėlynų akių, sportiškos išvaizdos rodėsi kaž kur Lietuvoje matytas – be to lietuvių kalba su tuo aukštaitišku akcentu stebino tuo, kad nebuvo dar atuasta "naujakalbės" fragmentais. Tuo pat sužinojau, kad lietuvių kalba buvo namuose išlaikyta dėka garbingos motinos Ursulės Gaulienės. Jinai buvo "namų galva". Trys sū-

nūs Romualdas, Antanas ir Kazimieras jos klausėsi, brendo darbštume, sudėrindami savo laiką visur suspėti, neapleidžiant pareigų namuose, tarnyboje, moksle ir sporte. Darbusumas ir pareiginumas buvo Gaulių šeimos obalsiu, o tautiniai ir religiniai papročiai buvo pagarbiamai šeimoje išlaikomi.

Iš karto pastebėjau, kad Antanas buvo susidomėjęs lietuviškomis knygomis ir ypatingai magnetu jį traukė Lietuvos istorija. Kai 1948 m. gyvenau Mury su šeima, Antanas buvo atvykęs mus aplankyti ir tuoj pat susižavėjo knygomis, kurių buvo nedaug, bet daugumoje lietuviškos. Susirado Dr. Jono Šliūpo "Lietuvos Praeitis" – tai buvo Lietuvos Istorija pagrįsta autoriaus pažūromis, paprašė paskolinti, bet aš ją padovanojau, nes žinojau kad jis galės įsigilinti į lietuvių tautos ir valstybės išbuvojimą, Didžiųjų kunigaikščių ir bajorų valdoje. Brazilijoje tada tebuvo išlikę mokykloms skirti vadovėliai, bet kokių rimtesnių veikalų tesulaukėme vėliau, kai pradėtas didelis vėjus išeivijoje lietuviškos periodinės ir knygų spaudos.

Pasirodė Lietuvos Istorija Alf. Šapokos ir Vandos Daugirdaitės Sruogienės. Tuo pačiu metu JAV-ėse ėmė reikštis prof. archeologė Marija Gimbutienė, labai įdomiais straipsniais apie Baltų tautų kilmę, jų religiją ir papročius.

Antanas Gaulia sekė viską atydziai. Daug jam padėdavo nuolatinis šeimos draugas J. Ernestas Petratis (Liechtenšteinas) versdamas iš vokiečių ir anglų kalbos svarbius straipsnius iš vis naujai pasirodančių šaltinių.

Jis taipogi domėjosi Nepriklausomos Lietuvos laikotarpsniu ir bendravo su atvykusiaisia pokario lietuviais į Rio de Janeiro, kurie buvo tos epochos gyvieji liudytojai.

Tuo laiku kaip tik Lietuvių Ambasadoje dirbo rašytojas žurnalistas Petras Babickas, kan. Zenonas Ignatavičius, inž. Juozas Laskauskas su šeima, kap. J. Martinkus, inž. Jonas Abraitis ir visa eilė dar kitų šeimų ir pavienių išeivių. Tai buvo paskatinimas paruošti veikalą

apie Nepriklausomos Lietuvos išbuvojimą prieškarinėje Europoje. (Nežinau tiksliai koki veikalą jis norėjo dar užbaigti portugalų kalba, bet yra išleides mažesnių brošiūrų portugalų kalba brazilams, kurie vis pasigenda medžiagos apie Pabaltijos kraštus)

Susipažinti su kituose kontinentuose esančiomis lietuvių išeivijos bendruomenėmis Antanas buvo išvykęs į JAV-es ir į Australiją, kuri jam padarė labai stiprų įspūdį.

Jis visą gyvenimą troško daugiau sužinoti, daugiau pažinti. Labai mylėjo gamtą ir kaip tik Mury, jis įsigijo poilsui nuo Rio karščiu vasarą gražią sodybą. Sakydavo, kad ten jis galėdavo ramiai planuoti ateitį savo.

Labai džiaugiuosi, kad pasisekė man supažindinti poną Antaną su prof. Marija Gimbutiene. Susitarė, kad jos veikalą (anglų kalba The Balts) išvers į portugalų kalbą. Tą sumanymą Antanas Gaulia įvykdė drauge su savo draugų pagalba ir turime dabar "Os Baltas" portugalų kalba. Jauniesiems lietuvių kalbos inteligentams patartina šią knygą perskaityti.

Didžiausias prašymas šeimos palikuoniams išsaugoti visą ką mūsų garbingas tautietis yra parašęs ir pasistengti išleisti bendromis pastangomis, jamžinant didžiojo patrioto lietuvių Brazilijoje šviesią atmintį.

Tuo pačiu reiškiau nuoširdžią užuojautą A. A. Antano Gaulios šeimai, broliams, giminėms ir Rio de Janeiro lietuviams, liūdime drauge.

Halina Mošinskienė

P. S. Būtų labai naudinga ir malonu, kad artimieji Gaulių šeimos ir drauge su juo bendradarbiai kasdieniniame gyvenime, parašytų bent brazilų spaudoje apie jo veiklą visuomenėje kaip iškilaus lietuvių inteligento, kuriam Brazilija buvo antroji tėvynė.

Te lieka jamžintas jo šviesus atminimas palmių pavėsyje ir Pietų Kryžiaus žvaigždynuose.

BAIGĖ ILGĄ MISIJĄ

Liepos 10 dieną, per Kun. Vytauto Kavolio, ir kun. Juozo Šeškevičiaus kunigystės jubiliejinės mišias, gavome žinią, kad tą patį sekmadienį, 9 val. ryto pasimirė didelis misininkas kun. PETRAS URBAITIS Šv. Juozapo ligoninėje, Bras apylinkėse. Šventėme dviejų kunigų čia dirbančių šventimų jubiliejų su iškilmingais pietumis, o tuo tarpu reikėjo vykti į saleziečių centrinius namus ir iš ten palydėti amžinajam poilsiui 54 metus dirbusį Dievo tarnyboje kunigą ir misininką. Dėl laiko stokos ir dėl V. Zelinojų turimų jubiliejinių iškilmių laidotuvėse nebuvo daug lietuvių. Tačiau saleziečių kongregacija vertai pagerbė savo bendrabrį ir laidotuvėse, su saleziečių viršininku, dalyvavo beveik 30 kunigų ir kitų vienuolių. Po mišių atlaikytų Jėzaus Šėdies bazilikoje, Campos Elisios, kun. Petro Urbaitio kūnas buvo nuvežtas į Švč. Sakramento kapines, kur buvo palaidotas saleziečių kriptoje šalia S. Paulo saleziečių patriarcho kun. Garcia, Petro Perkumo mokslo dąaugo Giovanni Goia ir kartu su mūsų velioniu gyvenusiu vyskupu Ladislovu Paz.

Kun. Petras Urbaitis savo ilgą gyvenimo kelią buvo pradėjęs 1911 metų vasario 15 dieną Palankiškių kaime, prie Šeduvos miesto. Radviliškio rajone. Tėvai Anelė Remeikytė ir Kazimieras dar turėjo kitų vaikų. Jie buvo išvykę Šiaurės Amerikon ir ten gimė Pranas, kuris paskui liko ten gyventi ir pagaliau mirė Čikagoje. Domininkas ir Povilas išvyko Argentinon, kur ir paliko šeimas. Jonas ir Elzbieta gyvena Lietuvoje, bet turėjo patirti Sibiro tremtį. Dar buvo ir Juozas, kurio šeima dar gyvena Biržuose.

Petrukasėjo pradžios mokyklą ir progimnaziją Šeduvoje. Turėdamas 17 metų buvo suviliotas Saleziečių Žinių propagandos ir kun. Antano Skelčio vykti Italijon ir tapti misininku. Taip 1928 m. išvyko į Italiją, kur būrys lietuvių jaunuolių Perosos mieste ruošėsi salezietiškam gyvenimui. Čia reikėjo išmokti naujos kalbos ir naujų gyvenimo papročių, bet jaunam žmogui tai nebuvo sunku.

Po dviejų metų Petras Urbaitis jau įstoja į saleziečių naujokyną Chieri mieste, prie Torino ir po metų padaro pirmuosius vienuoliškus apžadus. Po jų trumpai aplanko tėvus ir gimines Lietuvoje ir 1931 metų gruodžio mėnesį išvyksta Kinijon.

Hong Kong'e trejus metus studijuoja filozofiją, o taip pat anglų ir sunkią kinų kalbą. 1934 metais trims metams vyksta į kozmopolitinį Šangajaus miestą prižiūrėti vaikų ir juos mokyti salezie-

KUN. PETRAS URBAITIS audiencijoje pas popiežių JONĄ PAULIŲ II

čių mokykloje. Petras Urbaitis pasižymėjo kaip geras sportininkas, dėl to, tarp kitų pareigų, buvo ir visų klasių kūno kultūros mokytojas.

1937 metais teologijos studijoms buvo pasiųstas į portugalų Makao koloniją. Čia susitiko jaunystės draugą klieriką Antaną Perkumą, su kuriuom kartu studijavo ir dirbo laisvalaikiais su kinietukais. Teologijos studijas nebaigė Makave, bet prasidėjęs karui ir japonams užėmus koloniją, persikėlė į Hong Kong'ą. Čia užbaigė studijas ir 1940 metų rugpiūčio 15 dieną buvo išventintas kunigu. Japonams užvaldžius Hong Kong'ą turėjo rūpintis našlaičiais ir pergyventi žūdynes ir visus karo baisumus. Išliko gyvas per stebūklą, kai kiti saleziečiai ir mokytojai buvo sušaudyti.

1942 metais, dar vis japonams valdant Makavo koloniją, ten grįžo darbui su jaunimu. 1946 metais pagaliau galėjo išvykti į tikrąsias misijas apie 500 kilometrų į Šiaurę nuo Makavo. Čia buvo saleziečių Šu Čiau vyskupija, kur prieš 20 metų banditų-komunistų buvo nukankintas vyskupas Versiglia ir kunigas Caravario. Skirtose parapijose buvo 4 bažnyčios, virš 40 kaimų, daug misijų centrų, mokyklų ir katekizacijos vienetų. Daug reikėdavo vaikščioti, dviračiais važinėti ir plaukioti laivais. Ir čia buvo nuolatinis plėšikų pavojus, o neužilgo ir Mao Tse Tungo komunistų sekėjų gaujų grasinimai.

1949 metais jau įsiviešpatavus komunistams, prasidėjo kunigų ir tikinčiųjų persekiojimas. Po metų kun. Urbaitis buvo komunistų suimtas ir beveik metus išlaikytas kalėjime tarp visokiųjų tardymų, "mokymo" ir kankinimų. Neįstengė išgauti iš misionieriaus pripažinimo, kad yra Vatikano ir amerikonių šnipas, 1951 metų kovo mėnesį buvo išstremtas iš komunistinio rojaus ir per Hong Kong'ą pasiekė laisvąjį pasaulį.

Mūsų narsusis misininkas, po visų vargų neišėjo pensijon. Tuoj grįžo Italijon ir pradėjo dirbuotis su kun. Juozu Zeliausku su lietuvių pabėgėlių vaikais. Kun. J. Zeliauskas buvo aridareš mokyklą lietuvių pabėgėlių vaikams kun. Jono Bosko gimtinėje. Kun. Urbaitis 1952 m. liepos mėnesį atvežė iš Anglijos pirmuosius 6 mokinius, o paskui ir daugelį kitų iš Vokietijos, Austrijos ir Šiaurės Amerikos. Kun. Urbaitis nesiliovė keliauęs po Europą ir Šiaurės Ameriką rinkdamas aukas tos mokyklos vaikams išlaikyti. Kaip atrodo, jam jau buvo skirta nuolatos keliauti. Jis taip pat rūpinosi ir dirbo su visokiom šalpos organizacijom.

Atvykęs į Braziliją 1977 metais dirbo šv. Kazimiero lietuvių parapijose. Tačiau ir čia jam rūpėjo vargšai, seneliai ir ligonys. Pagaliau, uždarius šv. Kazimiero parapiją buvo iškeltas į saleziečių mokyklą Pindamonhangaboj. Čia išbuvo metus, tačiau sveikatai susilpnėjus, buvo perkeltas į saleziečių centrą Coração de Jesus, Campos Eliseos. Čia daktarai pripažino, kad kun. Urbaitis serga vėžiu. Daug ką nebuvo daryti. Saleziečiai labai meiliai prižiūrėjo mūsų ligonį, kuris visus skausmus pernešė su didele kantrybe pilnai atsidavęs Dievo valiai. Man jį lankant daugelį kartų kartodavo, kad padėkočiau visiems, kurie jį lankė ligoje ir kurie jam padėjo per 17 metų darbo Brazilijoje lietuvių kolonijoje.

Kaip sako saleziečių vyresnieji, kun. Urbaitis sąmoningai priėmė mirtį, ją aukojo už jaunimą ir pašaukimus. Užmigo ramiai kaip senojo testamento patriarkas.

Kun. Petras Urbaitis yra daug nukeliavęs per pasaulį žmogus ir misionierius. Jis paliko giliai įmintus savo kelio pėdsakus ir net keletą parašytų knygų, kurių svarbiausia buvo KINIJA – AZIJOS MILŽINAS.

Mes pagarbiai prisimename a.a. kun. Petrą Urbaitį ir prašome kad iš dangaus mus užtartų pas Viešpatį, kad taip pat galėtume daugiau darbo ir laiko skirti mūsų artimui.

S. Paulo lietuvių kolonija pagerbdama kun. Petrą Urbaitį, padengė jo laidojimo išlaidas. Ypatingai dėkojame kun. Juozui Šeškevičiui, Algirdui Baužiui, Lietuvių Sąjungai Brazilijoje, Labdaros Rateliui ir kitiems, kurie prisidėjo prie šių išlaidų.

Kun. Petras Rukšys

AULAS DE LITUANO
NA CASA DA JUVENTUDE
VILA ZELINA
serão ministradas por Lucia J. Butrimavičius ás segundas feiras de 20:00 até 21-30 hs.

MŪSŲ ŽINIOS

SUTAIŠYTAS SPAUSTUVĖS STOGAS

Praeitą savaitę buvo atlikti spaustuvės stogo pataisimi darbai. Anksčiau spaustuvėj vanduo skverbdavosi per stogą kai smarkiau lydavo.

Remonto darbus atliko João Vicentini statybos firma.

LIETUVIŲ KILMĖS RADIOJŲ MĖGĖJAI S. PAULYJE

Turėjome progos sužinoti apie du lietuvių kilmės radijo mėgėjus. Jų vardai ir prefiksai yra sekantys: Mario Keiteris PY2 MXK ir Leonas Keiteris PY2 MOK. Jie priklauso LABRE (Liga Brasileira de Radioamadores) organizacijai. P. Mario Keiteris yra Kursų direktorius o p. Leonas Keiteris yra Juridinio departamento direktorius. Yra dar vienas radio mėgėjas Pedro Zumas PY5 ZP iš Paraná.

Pastaruoju laiku jie užmezgė ryšius su Lietuvos Radijo mėgėjais.

P. M. Keiteris mums atsiuntė egzempliorių: "Jornal do Radio Amador", balandžio/ gegužės nr. 4/5, kuriame buvo patalpintas straipsnis apie Radio mėgėjų suvažiavimą Lietuvoje, Birštone, nuo šių metų liepos 23 iki rugpiūčio 1 d. Yra kviečiama atvykti ir pažinti Lietuvą. Programa bus įvairi ir lies ne tik radio mėgėjų dalykus, bet taip pat bus įtraukta turistinė dalis. Yra trumpai aprašoma apie Birštono miestą. Straipsnio pavadinimas yra: "Baltic DX", 1994 m., vasara, Birštone, Lietuvoje.

LM JB,

MŪSŲ MIRUSIEJI

KOSTAS ALIŠAUSKAS mirė liepos 18 dieną. Buvo pašarvotas V. Zelinoj ir palaidotas tą pačią dieną V. Alpinos kapinėse.

Kostas Ališauskas buvo Motiejaus Tamaliūno giminaitis. Kai dar "Mūsų Lietuvos" spaustuvė buvo V. Zelinoj, Kostas daug padėdavo prie laikraščio parengimo ir išnešiojimo.

Velionis gyveno pas Tamaliūnus ir buvo jų globojamas

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

JUOZAS P. LISAUSKAS
duosnus ir nuolatinis ML-vos rėmėjas.

Uoliam mūsų spaudos mylėtojiui ir rėmėjui širdingai dėkojame ir linkime geros sveikatos ir Dievo palaimos

Administracija

SAJUNGA

ALIANÇA

TĖVŲ DIENA

RUGPIŪČIO 21 AGOSTO - SEKMADIENĮ, 13 VALANDA

RUOŠIA PIETUS

UŽSISAKYTI IŠ ANKSTO Tel: Saldys-273.32.24 – Nelson- 693-72.63
Wilma-278.65.00 – Stasys ir Birutė-914-59.07

RUA LITUANIA, 67 — Mooca — S-gos Namai

RUGPIŪČIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Svekiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 01 -- Henrique Sinopoli
- 04 -- Elaine Cristina Kozakas Magila
- 08 -- Jonas Jodelis
- 09 -- Margarete Bumbles Steponaitis
- 14 -- Elena Pupelis
- 14 -- Silvia Bendoraitis Machado
- 21 -- Claudio Butkevičius
- 24 -- Albina Ambrozevičius
- 24 -- Angelina Tatarūnas
- 24 -- Victor Dzigan
- 25 -- Vytautas Tumas
- 26 -- Helenice Kairys Colella

- 29 -- Telma de Morais Favero Chorciejus
- 31 -- Austina G. S. Stankevičius Santia go

Sajungos- Aliança
Valdyba

UŽSIMOKEJO UŽ ML-VA

Aleksandras MIKALAUSKAS	R\$ 10,00
Vera MUSTEIKIS	R\$ 10,00
Aloisio GARKAUSKAS	R\$ 10,00
Petras BAREIŠIS	R\$ 6,00
Luiz ŠLIKTA (auka)	R\$ 5,00
Petras BARANAUSKAS	R\$ 10,00
Sofija POLIKAITIS	R\$ 10,00
Francisca GARSKO	R\$ 6,00

ISVYKA I LITUANIKĄ

RUGSĖJO 7 SETEMBRO

MISIŲ IR MARIJOS ŠILUVOS ŠVENTĖS PAMINĖJIMAS

A. A. KUNIGO FELIKŠO JOKUBAUSKO PELENŲ PALAIDOJIMAS

PIETŲS SVEČIŲ NAMUOSE

AUTOBUSĄ UŽSISAKYTI PARAPIJOS KLEBONIJOJE

PROGRAMA

